

**FORUM FOR UTVIKLINGSHANDEL (FFU)
NORDBYVEIEN 80A
Pb. 449
1401 SKI**

**TLF. 64 96 17 80
FAKS 64 96 17 79
E-POST FFUHANDEL@C2I.NET**

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 101725	Doknr.: - 2
Mottatt: - 5 JUN 2003	
Saksbeh.: LPH/PLESK	Ark.: 566
Kopi:	Avskr.:

Ski, 2. juni 2003

Det Kgl. Landbruksdepartement
PB. 8007 – dep.

0030 OSLO

Ad høringsuttalelse "Ny forskrift om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer."

Det vises til kommunikasjon med departementets Henrik Einevoll i anledning ovennevnte høringsrunde.

Ettersom Forum for utviklingshandel arbeider spesifikt med å etablere nye importlinjer for dagligvarer fra utviklingsland så vel som reetablering/videreutvikling av tidligere linjer, synes vi det er på sin plass at vårt Forum gis anledning til å uttale seg om det nevnte forslag.

Vi registrerer at departementet *av forenklingshensyn* innarbeider de såkalte GSP-kvotene for u-land i denne nye forskriften. Det sies at LD ser det som hensiktsmessig å samle forvaltningen av alle landbrukskvotene som auksjoneres, i en forskrift.

Vi tillater oss å minne om bakgrunnen for og hensikten med disse *spesielle* GSP-kvotene ettersom vi nødvendigvis ikke kan se fordelene for u-landseksportørene ved at disse kvotene inkluderes i en større forskrift som regulerer en helt annen type importhandel.

Utgangspunktet var å gi markedsadgang for en del aktuelle, ferdigforedlete dagligvareprodukter som spesielt enkelte, såkalte SADCC-land i det sørlige Afrika kunne være i stand til å eksportere tidlig på 1990-tallet.

Likeledes ble honning inkludert i kvoteordningen ettersom det var et aktuelt produkt som flere u-land kunne eksportere til Norge.

Hensikten med ordningen kunne være å finne fram til et kompromiss i forhold til andre næringsinteresser som muliggjorde en viss u-landsimport til Norge – om enn meget begrenset – av enkelte u-landsvarer som det var interesse for. Dette var – og er – i tråd med stadige politiske uttalelser om å legge forholdene til rette for økt import fra utviklingsland.

Det ble samtidig innført et auksjonssystem for å fordele de tollfrie importkvotene. Dette oppfattes stadig av u-landseksportørene som en handelshindring – en ekstra avgift til den norske statskassen ved import av u-landsvarer til Norge. I enkelte tilfeller fordyrer den

varen betydelig. U-landsvaren får på ingen måte nyte godt av den prisfordelen som den i utgangspunktet ofte kan ha. Kunden/forbrukeren må indirekte være med på å betale en avgift til den norske stat ved å velge kjøp av et u-landsprodukt.

Samtidig har vi – og vår forløper Dagligvarehandelens u-landsutvalg – ved flere anledninger påpekt hvordan u-landsimporten hemmes – og ved flere anledninger har stoppet opp – grunnet auksjonssystemet som fordelingsnøkkel for utnyttelse av GSP-kvotene fra u-land.

Langsiktig planlegging og kontinuitet i leveransene er viktige begrep for om man skal lykkes med å etablere nye importlinjer fra u-land. Nåværende system vanskeliggjør dette.

På denne bakgrunn stiller vi et spørsmålstegn ved forslaget om å inkludere disse helt spesielle u-landskvotene i en forskrift som i hovedsak skal omhandle vilkårene for handelen med basis landbruksvarer i henhold til EØS-avtalens punkt 19.

Vi er av den oppfatning at ordningen med de norske GSP-kvotene fra u-land bør være frittstående, enkel og fleksibel samtidig som den bør kunne revurderes, oppdateres og kvantumøkes i takt med en generell markeds-endring og -utvikling.

Målet var og er hele tiden med den tollfrie kvoteordningen å få til økt import av gode dagligvarer fra utviklingsland.

En ny og omfattende forskrift og det i en større sammenheng, må ikke vanskeliggjøre denne oppgaven – verken på kort eller lengre sikt.

Fra vårt ståsted vil en separat og frittstående importordning for genuine u-landsvarer være det optimale.

I tråd med det ovennevnte tør vi også kommentere §22 i forslaget om "Ubenyttet kvoteandel". Hensikten er å få til ny u-landsimport. Dette er en vanskelig og tidkrevende prosess. I flere tilfeller blir det stadige forsinkelser og nye utfordringer som må løses før enn import endelig kan finne sted. I mellomtiden – mens et betydelig og kostbart arbeide er lagt ned - har altså gyldighetstiden for importlisensen gått ut. Dette er en fullstendig uholdbar situasjon igjen sett i forhold til myndighetenes ønske/ordningens mål om å få til u-landsimport i praksis og skaper betydelige problem for de involverte, kommersielle parter.

Det må være mulig å få til en forlengelse av gyldighetsdato for importlisensen når spesielle forhold tilsier dette.

Med vennlig hilsen
Forum for utviklingshandel

Tore Jørgensen
Daglig leder